

komme mig at være saa fyldestgjørende, som det efter Omstændighederne kan naas. Jeg skal tillige udtale, at jeg selvfølgelig er enig med det ærede Udvalg i, at, hvor det er Fremmede tilladt at bruge disse sværere Baad, der vil der naturligvis heller ikke blive lagt danske Undersaatter nogen Hindring i Veien i saa Henseende; det vil med andre Ord sige, at der Intet er i Veien for, at danske Undersaatter kunne bruge disse sværere Baad udenfor det danske Soterritorium.

Boxen: Blandt de mange Andragender, som ere blevne henviste til det Udvalg, som har behandlet denne Sag, og som allerede den ærede Ordfører har omtalt, var der ogsaa et Andragende, som muligvis ikke ganske hører hjemme under denne Sags Behandling, men det stod i saa nøie Forbindelse dermed, at jeg tillod mig at anmode om, at Andragendet maatte blive henvist til dette Udvalg. Det er et Andragende fra en stor Mængde Fiskere under Møens Kyster, som have beklaget sig — som det forekommer mig med Rette — over Overlast, som de have lidt fra fremmede Fiskeres Side, som komme der og forstyrre deres Fiskeri i en meget væsentlig Grad. Det er navnlig svenske Fiskere, som komme der jævnlig og komme der i stor Mængde. Klagen har allerede tidligere været modtaget af Indenrigsministeriet, og der blev gjort Skridt for, at disse Fiskere kunde faae et Tilhold fra deres Dyrighed om at være varsomme med, hvorledes de bare sig ad under de danske Kyster. Dette Tilhold have de faaet, men det har vist sig aldeles ufrugtbar, og de samme Overgreb og den samme Overlast, som de danske Fiskere led tidligere, have fremdeles fundet Sted. Det kan selvfølgelig ikke nytte at give Forbud imod Benyttelsen af de og de Redskaber eller imod den og den Fremgangsmaade, naar ikke et saadant Forbud kan hævdes ved et Tilsyn, ved en Kontrol. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, hvilke Midler han kunde tænke sig som de heldigste, naar man vilde søge at komme til en virkelig praktisk Kontrol med Overholdelsen af de Regler, vi give for Fiskeriet under vore Kyster, og jeg vil særlig tillade mig at spørge, om det ikke

vilde være hensigtsmæssigt, vel ikke at stationere Dilogsstibe — Noget, der derimod vistnok vil være nødvendigt under de ydste Kyster — under vore andre Kyster, men derimod at give Soldkrydserne Paalæg om i langt høiere Grad, end nu er Tilfældet, at paatage sig et saadant Tilsyn. Jeg er overbevist om, at Soldkrydserne i vore Fårvaade med Lethed kunne paatage sig langt Mere, end for Dieblisset er Tilfældet. Her er ikke Tale om, at en saadan Krydser skulde i en væsentlig Grad lade sin Tid optage af et saadant Tilsyn, men den blotte Bevidsthed om, at en saadan Krydser af og til viser sig for at gribe ind, vilde have en ganske overordentlig Betydning. Jeg vil derfor tillade mig at rette den Opfordring til den høitærede Indenrigsminister, om ikke en saadan Foranstaltning ad den ene Vel eller den anden kunde blive truffen paa en saadan Maade, at man virkelig traf energiske Forholdsregler for at hævde en virksom Kontrol.

Indenrigsministeren: Jeg skal dertil kun svare, hvad jeg tror at have sagt en Gang tidligere i dette Thing, at en saadan Foranstaltning er truffen. Man har truffet Overenskomst med Soldvæsenet om, at Soldkrydserne skulde lade sig det være magtpaaliggende tillige med deres egne Forretninger at føre det Tilsyn, som disse Forretninger overhovedet tillade dem, med, at der ikke sker enten ulovligt Fiskeri eller gjøres Brud paa vore egne Fiskeres Ret. Denne Overenskomst er paany bleven truffet i afvigte Efteraar, og de fornødne Instruxer ere gennem Finansministeriet blevne udfærdigede til Soldkrydserne. Jeg tror ikke, at man for Dieblisset har noget andet Middel, som uden stor Besøftning vil kunne anvendes, og jeg skal give det ærede Medlem den Forsikring, at jeg ikke skal undlade ved enhver passende Leilighed at minde om, at denne Side af Tjenesten ikke bliver sat til Side.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget: